

**NAANTALIN KAUPUNGIN
VAMMAISPALVELUN
OHJE
AUTON HANKKIMISEEN LIITTYVISTÄ KOR-
VAUKSISTA 2018**

Sosiaali- ja terveyslautakunta 19.4.2018 §

Sovelletut oikeusohjeet:

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain(1987/380) 3 §:n mukaan kunnan on huolehdittava siitä, että vammaisille tarkoitettut palvelut ja tukitoimet järjestetään sisällöltään ja laajuudeltaan sellaisina kuin kunnassa esiintyvä tarve edellyttää. Vammaisella henkilöllä tarkoitetaan laissa henkilöä, jolla vamman tai sairauden johdosta on pitkäaikaisesti erityisiä vaikeuksia suoriutua tavanomaisista elämän toiminnoista.

Vammaispalvelulain 9 §:n 1 momentin mukaan vammaiselle henkilölle korvataan kokonaan tai osittain kustannukset, jotka hänelle aiheutuvat tämän lain tarkoituksen toteuttamiseksi tarpeellisista kustannuksista. Päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa tarvittavien välineiden, koneiden ja laitteiden hankkimisesta aiheutuneista kustannuksista korvataan puolet. Vakiomalliseen välineeseen, koneeseen tai laitteeseen tehty vamman edellyttämät välttämättömät muutostyöt korvataan kuitenkin kokonaan.

Vammaispalveluasetuksen 17 §:n 1 momentin mukaan korvausta muiden kuin lääkinnällisen kuntoutuksen piiriin kuuluvien välineiden, koneiden ja laitteiden hankkimisesta vammaiselle henkilölle aiheutuviin kustannuksiin suoritetaan sellaiselle vammaiselle henkilölle, joka tarvitsee niitä vammansa tai sairautensa johdosta liikkumisessa, viestinnässä, henkilökohtaisessa suoriutumisessa kotona tai vapaa-ajan toiminnoissa.

Käytäntö:

Auton hankintakustannusten korvaaminen on tukitoimi, jonka kunta järjestää kunnan talousarviossa vammaispalveluihin ja tukitoimiin varattujen määrärahojen rajoissa. Vammaisella henkilöllä ei näin ollen ole erityistä oikeutta eli subjektiivista oikeutta saada korvausta näihin hankintakustannuksiin, vaikka hän muutoin täyttäisi tuen myöntämisen edellytykset.

Kunta voi määrärahasidonnaisten tukitoimien osalta myös päättää määrärahojen kohdentamisesta sellaisille edellytykset täyttävälle vammaisille henkilöille, kun määrärahat eivät riitä korvauksen myöntämiseen kaikille hakijoille. Kunnan tulee ottaa huomioon vammaispalvelulain 3 §:n mukainen yleinen järjestämisvelvollisuus sekä hakijoiden yhdenmukainen ja tasapuolinen kohtelu. Kaikissa päätöksissä käytetään tapauskohtaista harkintaa ja tarvittaessa moniammatillisen tiimin arviointia.

Avustusta tulee pääsääntöisesti hakea edellisen vuoden syksyllä, jolloin talousarvioon voidaan varata tarpeellinen määräraha. Avustus haetaan kirjallisesti hakemuslomakkeella. Autoavustuksen saamisen lähtökohtana on, että hakijan vamma aiheuttaa erityistä vaikeutta liikkumisessa ja auton katsotaan olevan välttämätön päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa, harrastuksissa ja yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Jokapäiväinen tarve liittyy yleensä työssä käymiseen ja opiskeluun sekä auton tarve on säännöllistä ja lähes päivittäistä.

Vammaisen henkilön tulee hakemuksessaan selvittää vamman tai sairauden aiheuttama tarve liikkumisvälineeseen sekä tästä tarpeesta aiheutuneiden kustannusten kohtuullisuus. Mikäli vamma tai sairaus edellyttää autoon tehtäviä muutostöitä, näiden muutostöiden välttämättömyys pitää myös selvittää.

Kustannuksia arvioitaessa otetaan huomioon kohtuuhintaisen vakiomallisen auton hankintahinta. Vähennyksinä otetaan huomioon autoveronpalautus, vanhasta autosta saatava hyvitys, mahdolliset alennukset sekä hankintaan myönnetty avustukset ja lisävarusteet, jotka eivät ole vamman tai sairauden vuoksi välttämättömiä. Nämä kustannukset vähennetään kohtuuhintaisen auton hankintahinnasta, josta summasta kunta korvaa puolet. Mikäli avustusta haetaan käytettyyn autoon, niin menettely on sama, paitsi että autoveron palautus jää pois.

Autoavustus myönnetään:

- ensisijaisesti sellaiselle vammaiselle henkilölle, jolle auto on välttämätön jokapäiväiseen liikkumiseen tai kuljettamiseen
- avustuksella tuetaan vammaisen henkilön opiskelua, työssäkäyntiä tai vaikeavammaisen lapsen jokapäiväistä liikkumistarvetta
- autoavustuspäätös tehdään yksilöllisen harkinnan ja vammaisen henkilön henkilökohtaisten tarpeiden perusteella
- korvauksen määrä on puolet kohtuuhintaisen auton hankkimisesta aiheutuneista todellisista kustannuksista, mutta kuitenkin enintään 8 000 euroa.
- kustannuksista on vähennetty autoveronpalautus, vanhasta autosta saatava hyvitys ja muut tuet